

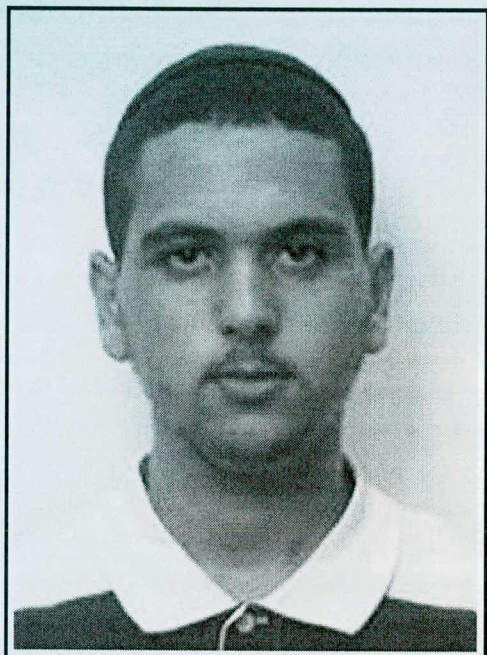
ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מ.א. 802886

טוראי רם-כהן יועד יצחק ז"ל

טוראי רם-כהן יועד יצחק ז"ל
בן 18 בנפלו

בן דליה ויחזקאל
נולד בירושלים

ב-ד' באדר ב' תשנ"ה, 6/3/1995

התגייס ב-29/7/2013

התגורר בגבעת זאב

נפל בעת שירותו

ב-י' בתשרי תשע"ד, 14/9/2013

שרת בחיל התותחנים

יחידה: בה"ד 9

נקבר בירושלים - הר הרצל

הותיר הורים וארבעה אחים

קורות חיים

בן דליה ויחזקאל. נולד בירושלים ביום ד' באדר ב' תשנ"ה (6.3.1995). ילד חמישי במשפחה, אחיהם הצעיר של ישורון, צוראל, נועם ונריה. השם יועד נוצר מצירוף שם ה' וראשי תיבות של שם אביה של דליה. שמו הנוסף יצחק ניתן לו על שם סבה של אמו.

בילדותו, היה יועד ילד מקסים, שלא ניתן היה להתעלם ממנו, שנון ומלא מתיקות. וכשרצה משהו – ידע לעמוד על שלו ולהמס את לב הוריו. הוא היה הצעיר מבין חמישה בנים, בן שעשועים יקר ואהוב. צוראל אחיו סיפר: "אני זוכר את היום שבו נולדת ועדיין לא הייתי בן שתיים-עשרה.

סיפרתי לכולם בגאווה ובשמחה בבית הספר שנולד לי אח חדש, אח חמישי, ואוטוטו תגדל ונפתח עם כל האחים קבוצת כדורסל. לעולם אזכור, כשהיית תינוק, איך הייתי מרים אותך מעלה-מעלה ומסובב אותך על הידיים ומקפיץ אותך גבוה לשמים ואתה היית מבקש שלא אפסיק.

אני מסתכל על התמונות שלך, תמונות של ילד בן ארבע עם חיוך מדהים, חוגג יום הולדת בגן. תמונות מתקופת בית הספר ותמונות מהאירועים המשפחתיים שבהם תמיד גנבת את ההצגה. היית ילד שובב שמשיג כל מה שהוא רוצה. גדלת כנסיך, כראוי לבן זקונים. את המטלות בבית מראש אף אחד לא היה מבקש ממך לעשות. אמנם היית מפונק בילדותך, אך דאגת לפנק את כולם בחזרה בבגרותך."

יועד למד שש שנים בבית הספר היסודי הממלכתי דתי "אתרוג" שביישובו, גבעת זאב. בחטיבת הביניים למד בישיבת "אור תורה" שברמות, ירושלים, וסיים את לימודיו באמ"ת,

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי רם-כהן יועד יצחק ז"ל

תיכון טכנולוגי דתי בירושלים, כבוגר מגמת מכונאות עם תעודת בגרות מלאה. כילד סקרן, שרצה לדעת ממה מורכב ועשוי כל דבר, ובעזרת החוש הטכני המפותח שבו ניחן – פירק יועד והרכיב מחדש מכשירים שונים ואפילו מחשבים. עד התיכון כבר הספיק לצבור ידע רב במחשבים, ובמכשירים אלקטרוניים אחרים.

לא היה רגע דל בחייו. החל מגיל שש-עשרה וחצי סדר היום שלו נחלק כך: בבוקר למד, אחר הצהריים עבד ובערב בילה עם חברים. סביבו התקבצו חברים רבים מתחומים שונים שפגש במהלך חייו, ללא הבדל גיל, סטאטוס ומגזר. מאז ומעולם היה ילד חברותי, חייכן, מלא שמחת חיים, שאהב לבלות ולמצות כל רגע. מכספו רכש מערכת קריוקי והגברה, כי אהב לשיר; וכשנפגש עם חבריו הוא היה האחראי על הפעלת ההגברה והמכשור שאפשרו האזנה למוזיקה ושירה. תמיד עמד במרכז העניינים. בזכות הידע הטכני-מכני שלו, הוא היה הכתובת לכל בעיה, וידע לטפל בתקלות במקצועיות רבה ובשמחה. ברגישות ובאמפתיה שימש אוזן קשבת לחבריו, עזר בלב רחב וביד נדיבה, ואף השאיל לחבריו את הציוד היקר שקנה. חבריו סמכו עליו ואהבו אותו מאוד. מדי ערב שבת נהגו להיפגש בגן הציבורי בשכונתם, לשבת על ספסל קבוע, (שלימים, יהפוך חלק משמעותי מגן הזיכרון, שהוקם לזכרו) לדבר על השבוע החולף ולתכנן את הבא אחריו. זה היה המקום האינטימי שלהם. שם עברה כל תכנית לידיעתו ולאישורו של יועד. והוא – שטותניק ומצחיקן, אך גם רציני, אחראי ומסור – בלט בנוכחותו ביניהם, ודאג לשמח את כולם.

משפחתו וחבריו מספרים שהיה ילד של חסד, "גמ"ח מהלך על שתיים", ילד של אהבה עם צורך בנתינה ללא גבול. למשל, פעם עבר ברחוב וראה עני מחטט בפח- האשפה ומחפש אוכל. יועד לא היסס ומיד שלף סכום כסף נכבד שהרוויח מעבודתו, והגיש אותו לאיש באומרו: "תניח לפח, לך תקנה לך משהו לאכול". הוא לא יכול היה להתעלם ממי שביקש ממנו צדקה. תמיד אמר שאם אדם הגיע למצב שהוא פושט יד ומבקש – צריך לתת לו. גם כחבר בתנועת הנוער "בני עקיבא" תרם בצנעה והתרים. התרומה והנתינה ליוו את יועד לאורך כל חייו הקצרים.

יועד נהג להזמין את חבריו על חשבוננו ברוחב לב, כשידע שהפרוטה אינה מצויה בכיסם, ובכיתה י"ב הלווה לחבר נשוי סכום גדול שנזקק לו כשהיה במצוקה כספית.

לפני גיוסו עבד בשוק מחנה יהודה, ואת אחיו, חבריו, ומכריו שעברו במקום כיבד בחלבה ובמטעמים שונים. בספר המחזור הזכירו זאת חבריו כשכתבו: "יועד רם-כהן, נשמה רגישה ומיוחדת במינה, שבמשך השנים חשקה נפשו בלימוד התורה והמשנה. סוחר מצליח! חלבה מיוחדת מכר, וגם בבית הספר החוש העסקי לא נגמר, עלם חמודות תמיד שמח ומאושר."

בשעות הפנאי נהג יועד לטייל בחוג המשפחה, או עם חברים. הוא אהב את ארץ ישראל, סייר בין שביליה לאורכה ולרוחבה, פסע בנחליה וטבל במעינותיה. עוד אהב – לשחות בים, לרכוב על סוסים ולעלות באומץ על מתקני אקסטרים. כבר בגיל שמונה, כשביקר עם הוריו ביורו-דיסני בפריז, התאכזב כשגובהו לא הספיק למתקני האקסטרים לילדים בוגרים, הוא ניסה לעמוד על קצות אצבעותיו, וכך לתמרן את הסדרנים, על מנת להשיג את מבוקשו. גם בגיל הנעורים הוא נהנה מאוד מפעילויות ספורט-אקסטרים ימי באילת ובכינרת. עם חבריו בילה בערבי "על האש" בחיק הטבע ובעיקר בחוף הים.

יועד אהב להתלבש לפי צו האופנה. היה לו טעם טוב וחוש אופנתי ואסתטי מפותח. וכמו כל נער מתבגר אהב ללבוש בגדים ממותגים, שרכש מכספו הפרטי.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי רם-כהן יועד יצחק ז"ל

את משפחתו אהב, ופינק. הוא היה ילד שמח שופע חיים, ובעיקר היה קשור לאמו. בטלפון הנייד שמר את מספרה תחת השם "אימא יקרה", ותמיד עדכן אותה לאן הוא הולך: "אימא, הכול בסדר אצלי, אל תדאגי לי, תשמרי עלייך!" בשיחות ארוכות ביניהם שיתף אותה בחוויות שעבר, ובמה שמעיק עליו. "אשריי שיש לי אימא כמוך", חזר ואמר לה, "חברה, יועצת ופסיכולוגית אישית". והיא השיבה לו: "אשריי שיש לי בן כמוך".

בשיר שחיבר בתיכון ונמצא ביומנו האישי, כתב: "יש לי משפחה לתפארת / אבא תותח ואימא נהדרת / ארבעה אחים חכמים ונבונים / איזה כיף שיש לי משפחה אוהבת / כי היא נכס לכל החיים!"

לאחייניו הוא היה דוד מצחיק שמרים על הגב ל"שק קמח", משחק וקונה מתנות – הפתעות קטנות ומשמחות, פעם ספר ופעם צעצוע.

לקראת סוף י"ב התחזק יועד עוד יותר באמונתו, והקפיד על קלה כחמורה, מתוך אהבה גדולה לבורא עולם. הוא לבש ציצית והניח תפילין כל יום, וגם החל להשתתף בשיעורי גמרא. כמתנת גיוס ביקש "מגילת אסתר" כתובה בידי סופר סת"ם. בתקופה זו שידר כוח, עוצמה ואמונה. הוא חזר וציטט: "מצווה גדולה להיות בשמחה" ו"לא מבין כלום ממהלכי הבורא, רק מאמין שהכול לטובה" – משפט שתלה בחדרו. אמו מספרת שתמיד היה חיובי. גם ברגעים קשים עודד את משפחתו ואת עצמו במילים טובות ויפות ומלאות שמחה. ליד שולחן השבת, כשהיו מתפלמסים בענייני אמונה ופרשת השבוע, נהג לומר לאחיו: "עזבו את ההתחכמויות והאמינו בתום לב, כי בפירוש כתוב: 'תמים תהיה עם ה' אלוהיך'".

מסיבת הגיוס המשפחתית שלו הייתה שמחה ומחבקת. כל אח הקדיש לו שיר. בנוסף לה חגג מסיבה נוספת לחבריו, בשירת קריוקי ובהנאה אמיתית.

יועד שאף להיות לוחם בסיירת גבעתי, אך לא סיים את שלב הגיבוש. ב-29 ביולי 2013 התגייס והחל את שירותו בחיל התותחנים.

יועד היה בחור תכליתי מאוד, שהציב לעצמו יעדים ומימש אותם: לעבוד, לחסוך, לטייל ולהתגייס. הוא גם קבע בנחישות את תכניותיו לאחר השחרור, ובמרכזן הקמת עסק בתחום הטכנולוגי, בעזרת הוריו, שהבטיחו לממן מטרה זו. יועד גם חלם להתחתן ולהקים משפחה. אך לדאבונו תכניותיו נגדעו באיבן.

כחודש וחצי מיום גיוסו, נפל טוראי יועד יצחק רם-כהן בעת שירותו, ביום י' בתשרי תשע"ד (14.9.2013). בן שמונה-עשרה וחצי היה בנפלו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בהר הרצל שבירושלים. הותיר הורים וארבעה אחים. על מצבתו חרטת המשפחה: "צדקה, חסד ואהבת הזולת היו נר לרגליך והם יאירו לעד את אורך ומורשתך".

"דדי שלי, בן הזקונים, החכם והשנון שלי", הספידו אביו. "היית האור שלנו, תמיד שמח ומחייך. אהבת את החיים וידעת למצות כל רגע.

אהבת להתלבש ולבלות עם חברים. בלעדיך, הכול כבוי ועצוב. עכשיו אתה בשמיים עם סבתא, שכל-כך אהבת... "תמיד דאגת לי", נפרדה ממנו אמו, "בהיותך ילד רגיש ואוהב ללא גבול. ילד מלא חיוניות, שהשארת אותנו ההורים צעירים, כדי להתאים עצמנו אליך".

צוראל אחיו הספידו ביום השלושים למותו: "בשבועה ובימים שאחריה, המשפחה גילתה שוב, מחדש, איזה איש של צדקה, חסד והמון שמחה היית. אילו עוצמות היו בך, ואילו סיפורים שמענו עליך... מאות אנשים הגיעו אלינו ולכל אחד יש את היועד המיוחד שהוא הכיר".

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי רם-כהן יועד יצחק ז"ל

"יועד שלי, אחי הקטן, האור של הבית," נפרד ממנו אחיו נועם, "אני זוכר שליוויתי אותך כל בוקר לגן ובחזרה, ליוויתי אותך לבית הספר ולכל מקום שרצית משעות הבוקר המוקדמות ועד השעות הקטנות של הלילה, וזה מרגיש כאילו זה היה אתמול. הייתי איש הסוד שלך והחבר שלך, גרמתי לך לחייך גם כשלא יכולת. אחי האהוב והיקר, שמור עלינו מלמעלה... כמו שרק אתה יודע..."

בערב יום הזיכרון לחללי צה"ל נשאה אמו, דליה רם-כהן דברים כנציגת המשפחות השכולות: "שבעה חודשים ועשרים וחמישה ימים שהזמן מבחינתנו עמד מלכת. שבעה חודשים ועשרים וחמישה ימים של כאב, צער עמוק וגעגוע אין סופי לבן הזקונים, היקר והאהוב שלנו, יועד ז"ל, שנפל בעת שירותו הצבאי והוא בן שמונה-עשרה וחצי שנים בלבד. צעיר שכל עולמו היה לפניו, ובאחת נגדעו התקוות והחלומות, ובביתנו נשארו רק התמונות והזיכרונות לימים שלא ישובו עוד. ... רוצה אני לספר מעל במה זו. על מורשת חיים פשוטה אך ברוכה בעשייה. מורשת חייו של יועד שלנו, שהיה צעיר חייכן, בעל קסם אישי ספוג בערכים, מוקף באין ספור חברים מכל גוני הקשת. דתיים וחילונים, צעירים ומבוגרים, ללא הבדל צבע, עדה או מגזר. לכולם רחש כבוד, גילה סובלנות ורגישות מיוחדת, והתחבר לכל חבר בדרכו שלו. צעיר מלא שמחת חיים, תמיד במרכז העניינים, דומיננטי ומוביל. בן וחבר, עם נתינה אין סופית. בשנה האחרונה טרם גיוסו לצבא גילה יועד אהבה מיוחדת לתורת ישראל. הקפיד להשתתף בשיעורי גמרא ופרשת שבוע, כך הוקסם מן האור שבלמוד התורה והדביק אותנו בו, בכך שדאג ביוזמתו לשיעור לימוד קבוע בהשתתפות חברים ומכרים. והיום, ממשיכים אנו בדרכו זו, ומקימים שיעור לימוד קבוע, בביתנו, המשך ישיר לאותם היסודות שהניח בחייו. מורשת זו היא לנו כצוואה, וממנה אנו שואבים כוחות... תושבים יקרים, אם נאמץ לעצמנו ולו רק ערך אחד או שניים מן המעשים הטובים שזרע יועד בחייו, כמו שאר יקירינו בחייהם, נחיה ונפיץ אותם ונלך בדרכם. אזי, נזכה לחיים ערכיים ומשמעותיים יותר, לחברה בריאה ולעתיד טוב יותר."

המשפחה החליטה להנציח את זכרו של יועד בסדרת פעילויות המשקפות את רוח הנתינה שכה אפיינה את בנם. בשנה הראשונה לאחר פטירתו קיימו הוריו ערב שבועי של לימוד ועיון לזכרו. בנוסף, הזמינו מסופר סת"ם מגילת אסתר מקלף. מתנה, שביקש לעצמו, (כמה אירוני) במסיבת הגיוס, אלא שהפעם, הם הוסיפו כיתוב לעילוי נשמתו. אמו ציינה את יום הולדתו סמוך לחג פורים, בשיעור לימוד לנשים שערכה בנושא "אמונה" ובהקשר החג. וחילקה חוברות של מגילת אסתר, לע"נ.

כמו כן תרמו הוריו לזכרו, ציציות לתלמידי כיתה ו' העומדים לפני 'בר מצווה' בבית ספר 'מאור התורה' שבירושלים. ולבית הכנסת של סניף "בני עקיבא" בישובו: פרוכת, סידורים, ווילון בעזרת הנשים, עליו רקום השם יועד כתוספת לשמות חללי הישוב.

במלאות שנה למותו נחנך אתר-הנצחה וזיכרון "גן יועד" בשכונת נווה מנחם הסמוכה לביתו, במקום בו נהג יועד לשבת עם חבריו. המשפחה לאחר מותו טיפחה את המקום והפכה אותו לגן מלבב לרווחת התושבים. צורתו המשולשת של הגן מסמלת את הקשר שהיה ליועד עם חבריו, את החיבור שלו למשפחה, ולנוף ילדותו - שבגבעת זאב. על גלעד שהוצב בגן נכתב: "חייו שזורים בערכי אמונה ונתינה, אהבת האדם והמדינה. / לעד אותך נזכור ו'באורך נראה אור'. בתחתית הגל-עד: 'והיית כגן רווה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו' (ישעיהו נח"). ליד הספסל קבעה המשפחה אבן, ועליה נחקק (כפרפראזה לשיר "פנס

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי רם-כהן יועד יצחק ז"ל

בודד): "היה היה ספסל בודד בקצה שכונה, / ועל ידו גדר מתכת וגינה, / עליו נהג יועד לשבת עם החברים / למפגשי סוף יום ולשיחת רעים. / עליו רקמו הם חלומות על העתיד, / והאמינו כי החברות היא לתמיד / עכשיו אותו ספסל בודד – מיותר / נותר גלעד לזיכרון עולם".

בטקס שהתקיים בגן הושמע לראשונה השיר "חיוך אחרון", שהלחין המוסיקאי המוכשר, טל ועקנין, למילותיה של דליה, אמו של יועד: "אותו החיוך, אותו המבט / מלווים אותנו בכל ליל שבת, / מזכירים חוויות, מעלים זיכרון, / רוצים להביט בחיוך אחרון. / אתה פה אתה שם, נוכח, קיים, / מדבר בתמונה ופתאום נאלם. / הלב שוב נצבט מחנק בגרון / כמהים להרגיש חיבוק אחרון. // ויום רודף יום / שבוע רודף שבוע / כשכל זיכרון הופך לגעגוע / הגעגוע מאליו הופך לכאב / הכאב הזה חורך לנו את הלב // שושן צחור, עוטה זוהר ואור / את עלי כותרתו, אך פתח הגיבור / בניחוח עדין סביבתו עטף / רק התחיל לבלב ומיד נקטף".

ביום השנה נשא דברים על קברו חברו הטוב אלעד: "יועד היקר שלנו, היית לנו חבר ואח שלעולם לא נשכח, חסרונך מורגש ברגעים רבים בחיינו.

... הזיכרון שלנו אותך בתוך הגעגוע מפיח בנו כוחות ותעצומות נפש... תמיד ידעת לפרגן, לחבק, להקשיב, לעודד, ולעשות טוב לכולם. היית מלא אכפתיות ודאגה שאף אחד לא ידע לתת כמוך. עכשיו אתה המלאך שלנו באופן רשמי, מבטיחים להמשיך בדרכך, 'בדרך הנתינה' שלך...אוהבים אותך אהבת אמת, ונוצרים אותך בלבנו לעד...".

לזכרו של יועד הוקם עמוד בפייסבוק בשם "זוכרים את יועד", ובאלבום שיצא לאור לזכרו, נאספו דברי פרידה, תמונות ושירים שכתבה אמו לאחר מותו. יהי זכרו ברוך.